

Kalciumsulfat tillåts som livsmedelstillsats (EG-nummer E 516). På grundval av ett yttrande från Vetenskapliga livsmedelskommittén har man inte fastställt ett specificerat acceptabelt dagligt intag (ADI). Det betyder att det inte är nödvändigt att fastställa en maximinivå för att garantera en säker användning av detta ämne i livsmedel. Därför behövs det ingen mer åtgärd på detta användningsområde.

Det används även i implantat, t.ex. som bensubstitut och omfattas i det fallet av rådets direktiv 93/42/EEG av den 14 juni 1993 om medicintekniska produkter⁽²⁾. Föreningar kan förorsaka problem i samband med användningen av kalciumsulfat, men det finns välkända förfaranden för att rena materialet och väl accepterade riktlinjer (farmakologiska standarder) från USP (US Pharmacopoeia) och NF (National Formulary). Man känner inte till några skadliga effekter på lång sikt av användningen i bensubstitut.

⁽¹⁾ EGT L 131, 5.5.1998.

⁽²⁾ EGT L 169, 12.7.1993.

(2001/C 53 E/189)

SKRIFTLIG FRÅGA E-1465/00

från Peter Skinner (PSE) till kommissionen

(10 maj 2000)

Ämne: Internationell handel med hund- och kattpälsar

En stor samling bevismaterial visar på att det nu pågår en internationell handel med katt- och hundpälsar inom EU och att denna handel förmodligen har sitt ursprung i stater utanför EU, enligt rykten i Asien. Kan kommissionen informera parlamentet om vilka åtgärder som kan vidtas för att förbjuda och avskaffa denna handel inom EU? Vilka påtryckningar kan man dessutom utöva för att sätta stopp för slakten av husdjur i ursprungsländerna där de omvandlas till pälsar eller "verklighetstroga statyetter"?

(2001/C 53 E/190)

SKRIFTLIG FRÅGA P-1558/00

från Robert Evans (PSE) till kommissionen

(11 maj 2000)

Ämne: Global handel med katt- och hundpäls

Kan kommissionen ange vilka åtgärder den är beredd att vidta för att främja förbud mot export till Europa av artiklar gjorda av katt- och hundpäls?

Undersökningar som utförts av Human Society International har visat att miljoner hundar och katter årligen slaktas för sina skinn och inte sällan på ett mycket inhumant sätt. Ofta exporteras skinnen till EU i form av dekorationer på stövlar eller rockar.

Konsumenterna i Europeiska unionen kanske inte är medvetna om att de artiklar de köper är gjorda av skinn från dessa djur eller om det hemska sätt på vilket djuren dödas eftersom märkningen i bästa fall är missledanden, i värsta fall ohederlig.

EU-konsumenterna förtjänar att få reda på det verkliga ursprunget till de material som används i de artiklar de köper. Är kommissionen beredd att om en första åtgärd säkerställa en bättre kontroll av märkningen av ovannämnda varor?